

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatei Crangaci Ioana prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în cauza penală privind-o pe

Crangaci Ioana xxxxx, născută la data de xxxxx, originară din s. xxxxx, domiciliată în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 03.10.2016 - 07.02.2017;
2. Instanța de apel: 09.03.2017 - 10.10.2017;
23.03.2018 – 18.04.2018
3. Instanța de recurs: 22.12.2017 - 20.02.2018.
31.07.2018 – 03.10.2018

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 07 februarie 2017, Crangaci Ioana a fost achitată de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată.

Corpul delict - telefonul mobil de model „Huawei Y5” cu numărul de IMEI: xxxxx, la intrarea în vigoare a sentinței urmează a fi restituit reprezentantului legal al părții vătămate minore, Marsejnî Vasile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpata Crangaci Ioana, este acuzată de faptul că la 26.06.2016, între orele 07⁰⁰- 10⁰⁰, prin intenție directă și scop de profit, în timp ce se afla în piața agricolă din s. Ignăței, r-nul Rezina, a sustras pe ascuns din buzunarul minorei xxxxx, telefonul mobil de model „Huawei Y5”, cu nr. IMEI xxxxx, în care se afla introdusă cartela SIM nr. xxxxx, cu costul de 2499 lei, astfel cauzând un prejudiciu material considerabil în sumă de 2499 lei.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui Crangaci Ioana se încadrează juridic în baza art. 192 alin (1) Cod penal adică pungășia, sustragerea bunurilor altei persoane din buzunarul acesteia.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către procurorul în Procuratura raionului Rezina, Bernaz Ion, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță,

potrivit căreia Crangaci Ioana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.192 alin.(1) Cod Penal, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare. Prin aplicarea art. 90 Cod penal a suspenda executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 (unu) ani.

3.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat că, instanța de judecată nu a ținut cont de probele examinate în ședință, astfel achitând inculpata, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată.

Vina inculpatei în comiterea infracțiunii, în care a fost pusă sub învinuire, a fost probată prin: depozițiile părții vătămate minore xxxxx, depozițiile martorului Marsejnî Ioana, depozițiile martorului Marsejnî Vasile Ion, procesul - verbal de examinare a obiectului din 26.08.2016, prin care fiind examinate descifrările convorbirilor telefonice parvenite de la SA „Orange”, s-a stabilit că, în telefonul mobil de marca „Huawei”, model Y5, cu numărul de IMEI: xxxxx, până la data de 26 iunie 2016, orele 10:08 a activat cartela SIM nr.xxxxx, iar începând cu data de 03 iulie 2016, orele 09:48, a activat cartela SIM nr.xxxxx, până la 09 iulie 2016, număr de telefon mobil care aparține soțului inculpatei Crangaci Ioana xxxx, Vasile Crangaci.

Reiterează acuzarea că, s-au constatat următoarele circumstanțe: la 26 iunie 2016, dis de dimineață, în intervalul de timp cuprins între orele 07.00 min. - 10.00 min., atât inculpata Crangaci Ioana, cât și partea vătămată minoră xxxxx, împreună cu bunica sa au fost la piața din s. Ignăței, raionul Rezina, pentru a procura rațe, fapt confirmat de toate părțile, iar concluzia instanței că, partea vătămată minoră nu a văzut-o pe inculpată în piață, unde erau mai multe persoane, îmbulzeală, nu înseamnă că, inculpata Crangaci Ioana nu a fost alături, în spatele părții vătămate minore și a avut posibilitatea să-i sustragă telefonul mobil, din buzunarul din spate al blugilor.

Totodată, indică apelantul, că partea vătămată minoră xxxxx a menționat că, de la piață a mers spre casă pe trotuarul străzii centrale din sat, iar dacă telefonul mobil chiar să-i fi căzut din buzunarul blugilor urma să cadă ori în piață ori pe trotuar, în stradă, dar nicidecum sub un copac, pe o cărare, cum a menționat inculpata Crangaci Ioana; telefonul era deschis, nefiind descărcat, iar din declarațiile inculpatei rezultă că, aceasta l-a depistat în ziua de 26 iunie 2016, până la amiază și telefonul mobil era deja descărcat, fiind închis. Aceste argumente ale inculpatei Crangaci Ioana nu pot corespunde realității fiindcă în așa interval scurt de timp, telefonul mobil nu putea să se descarce și deci nu era posibil să fie deconectat. De asemenea, partea vătămată minoră xxxxx a menționat că, telefonul mobil nu putea să-i cadă din buzunar, considerând că, i-a fost sustras.

Consideră, că instanța în mod eronat a apreciat depozițiile părții vătămate minore, a martorilor etc. Or, de către acuzatorul de stat au fost prezentate probe suficiente , în vederea demonstrării vinovăției inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate, care pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018 a fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura, raionului Rezina, Bernaz Ion,

casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Crangaci Ioana Anatolie a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin.(1) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a numit pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 300 (trei) sute unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 6000 (șase) mii lei în beneficiul statului.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat, că instanța de judecată greșit a concluzionat, că în materialele cauzei nu se conțin probe care ar demonstra comiterea de către inculpată a infracțiunii prevăzute de art.192 alin.(1) Cod penal, și în consecință a achitat-o pe Crangaci Ioana învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin.(1) Cod penal al RM, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată.

Astfel că, instanța de apel, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a concluzionat despre existența în acțiunile inculpatei Crangaci Ioana a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, potrivit elementelor constitutive „Pungășia, adică sustragerea bunurilor altei persoane din buzunarul acesteia”.

Totodată, instanța de apel a constatat că, în pofida faptului că, inculpata Crangaci Ioana nu și-a recunoscut vina, vinovăția acesteia este demonstrată integral prin probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale, care au fost examinate în instanța de judecată și recercetate și verificate în cadrul instanței de apel și anume: - declarațiile părții vătămate minore xxxxx (f. d. 104-105); - declarațiile reprezentantului legal al minorei Marsejnî Vasile (f. d. 109); - declarațiile martorului Crangaci Vasile (f. d. 107-108); - declarațiile martorului Marsejnaia Ioana (f. d. 106); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 august 2016, potrivit căruia în urma examinării descifrărilor parvenite de la SA „Orange”, s-a stabilit că în telefonul mobil de model „Huawei Y5” cu numărul de IMEI: xxxxx, până la data de 26 iunie 2016, orele 10.00 a activat cartela SIM nr.xxxxx, iar începând cu data de 03 iulie 2016, orele 09:48, a activat cartela SIM nr.xxxxx, până la 09 iulie 2016; (f. d. 45); - procesul-verbal de ridicare a obiectului din 02 august 2016, potrivit căruia de la cet. Crangaci Vasile xxxxx, domiciliat în satul xxxxxx, a fost ridicat telefonul mobil de model „Huawei Y5”, cu baterie de model xxxxx „Huawei” (f. d. 50); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 august 2016 al telefonului mobil de model „Huawei Y5” cu numărul de IMEI: xxxxx (f. d. 51).

Astfel, analizând obiectiv circumstanțele cauzei, în raport cu probele prezentate instanța de apel a concluzionat că, a fost dovedită cu certitudine vinovăția lui Crangaci Ioana în comiterea infracțiunii de pungășie.

La individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei Crangaci Ioana, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite – inculpatul a comis o infracțiune care fac parte din categoria infracțiunilor ușoare conform prevederilor art. 16 Cod penal, de motivul comiterii acesteia - scopul de cupiditate, de personalitatea

inculpatei care anterior nu a fost judecată pentru prima dată este atras la răspundere penală, la evidența psihiatrică și narcologică nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, iar scopul legii penale, la caz, poate fi atins fără izolarea inculpatei de societate cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, motiv pentru care îi va stabili lui Crangaci Ioana în baza art. 192 alin. (1) Cod Penal pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 (șase mii) lei.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către de avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatei Crangaci Ioana, fără a face careva referire la vreun temei din cele 12 indicate la art.427 alin.(1) Cod procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 07 februarie 2017, de achitare a inculpatei.

5.1 În susținerea poziției sale avocatul a menționat, că în cadrul cercetării materialelor din dosar, nu s-au confirmat nici declarațiile părții vătămate minore dar nici ale rudelor acesteia, a bunelor care au comunicat că minora xxxxx apelând de la alt număr la numărul telefonului său, cineva a răspuns însă nu comunica ci doar răsufla în receptor. Aceasta deoarece descifrările convorbirilor telefonice nu reflectă pentru ziua comiterii presupusei infracțiuni în intervalul orelor 07.00 - 10.00 conexiuni ale numărului gestionat de partea vătămată, cu alte posturi mobile. Toate acestea confirmă declarațiile inculpatei.

Consideră apărarea, că probele prezentate de către procuror în susținerea învinuirii aduse inculpatei nu confirmă vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii incriminate.

Mai mult decât atât, există mai multe contradicții în motivarea deciziei, precum că instanța de apel a stabilit cu certitudine că partea vătămată nu cunoaște dacă a căzut telefonul mobil din buzunarul pantalonilor sau a fost sustras, dar totodată invocă vinovăția inculpatei, reieșind din faptul că ultima găsim un telefon mobil nu a căutat proprietarul acestuia. Aici după părerea apărării există o calificare incorectă din punctul de vedere a legii acțiunilor inculpatei. Faptul nerestituirii telefonului mobil găsit, nu are ca scop sustragerea acestuia, nu există intenția directă. Nimeni din martorii audiați nu a arătat că au văzut inculpata la piață sau lângă partea vătămată sau faptul sustragerii telefon mobil. Nerestituirea telefonului găsit ține mai mult de aspect educațional și nu constituie infracțiune, care urmează să fie pedepsită conform art. 192 Cod penal sau art.186 Cod penal. Consideră că instanța de fond a emis o hotărâre legală sub toate aspectele.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatei Crangaci Ioana, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, instanța de judecata superioară a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintata și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei, Crangaci Ioana, în strictă conformitate cu

prevederile normelor de procedură penală, prin prisma cumulului de probe administrate la dosar.

Astfel, indică acuzarea că toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluzia privind vinovăția lui Crangaci Ioana, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.192 alin. (1) Cod penal, rezulta din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Prin urmare, reieșind din cele stabilite, acuzarea consideră, că în prezenta cauză penală nu se constată erori de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedura penală, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea recurată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Colegiul penal menționează, că recurentul în recursul ordinar declarat, nu face referire la vreun temei din cele 12 indicate la art.427 alin.(1) Cod procedură penală, solicitând menținerea sentinței Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 07 februarie 2017, de achitare a inculpatei, de fapt nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanța de apel, considerând că lipsesc probe ce ar confirma vinovăția inculpatei.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, instanța de apel și-a argumentat soluția de condamnare a inculpatei Crangaci Ioana, acțiunile căreia au fost corect încadrate juridic, în baza art.192 al.1 Cod penal, conform învinuirii înaintate.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii ce i se impută, expusă clar în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și

coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent precum că fapta nu a fost comisă de inculpată. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatei, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Motivul recurentului precum, că *”în cadrul cercetării materialelor din dosar, nu s-au confirmat nici declarațiile părții vătămate minore, dar nici ale rudelor acesteia, a bunelor care au comunicat că minora xxxxx., apelând de la alt număr la numărul telefonului său, cineva a răspuns însă nu comunica ci doar răsufla în receptor. Aceasta deoarece descifrările convorbirilor telefonice nu reflectă pentru ziua comiterii presupusei infracțiuni în intervalul orelor 07.00 - 10.00 conexiuni ale numărului gestionat de partea vătămată, cu alte posturi mobile. Toate acestea confirmă declarațiile inculpatei”*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, probele puse la baza concluziei de vinovăție a inculpatei de către instanțele de apel sunt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu trezesc careva dubii, fiind apreciate în mod obiectiv, iar conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul deciziei instanței de apel, și anume: declarațiile părții vătămate minore, martorilor, reprezentantului legal al minorei, cât și actele cauzei – procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 august 2016, procesul-verbal de ridicare a obiectului din 02 august 2016, potrivit căruia de la cet. Crangaci Vasile, a fost ridicat telefonul mobil de model „Huawei Y5”.

Faptul că descifrările convorbirilor telefonice nu reflectă pentru ziua comiterii presupusei infracțiuni în intervalul orelor 07.00 - 10.00 conexiuni ale numărului gestionat de partea vătămată, cu alte posturi mobile nu confirmă versiunea inculpatei de nevinovăție. Or, potrivit procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 august 2016, s-a stabilit cu certitudine că în telefonul mobil de model „Huawei Y5”, până la data de 26 iunie 2016, orele 10.08 a activat cartela SIM nr.xxxxx, iar începând cu data de 03 iulie 2016, orele 09:48, a activat cartela SIM nr.xxxxx, până la 09 iulie 2016 care aparținea soțului inculpatei, ceea ce certifică că telefonul sustras se afla în posesia lui Crangaci Ioana, care din momentul intrării în posesie a telefonului, nu a luat măsuri să restituie telefonul, dar a dispus de el, folosindu-l o perioadă de timp, ulterior restituindu-l prin intermediul poliției după pornirea urmăririi penale, după ce au fost întreprinse acțiuni procesul-penale în baza plângerii depuse de reprezentantul legal al părții vătămate minore.

În contextul acestui material probator, Colegiul penal conchide că instanța de apel, în mod corect a reținut că inculpata se face vinovată de comiterea infracțiunii imputate, reținând o situație de fapt concordantă sub toate aspectele împrejurărilor ce

rezultă din aceste mijloace de probă, iar faptei săvârșite i-a fost dată o încadrare juridică corectă.

Probatoriul administrat confirmă pe deplin existența și săvârșirea de către inculpată a infracțiunii reținute în sarcina sa, atât sub aspectul laturii obiective, cât și a celei subiective, deoarece instanța de apel cert a constatat că anume *Crangaci Ioana, a comis infracțiunea care i se impută - pungășia, acțiunile acesteia fiind corect încadrate în baza art.192 al.1 Cod penal, în următoarele circumstanțe: la 26.06.2016, între orele 07⁰⁰ - 10⁰⁰, prin intenție directă și scop de profit, în timp ce se afla în piața agricolă din s. Ignăței, r-nul Rezina, a sustras pe ascuns din buzunarul minorei xxxxx, telefonul mobil de model „Huawei Y5”, cu nr. IMEI xxxxx, în care se afla introdusă cartela SIM nr.xxxxx, cu costul de 2499 lei, astfel cauzând un prejudiciu material considerabil în sumă de 2499 lei.*

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatei Crangaci Ioana, inclusiv vinovăția acesteia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal apreciază faptul nerecunoașterii vinovăției de către inculpată în comiterea infracțiunii imputate, drept o modalitate de exercitare a dreptului său la apărare.

Totodată, verificând legalitatea deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la motivele apelului declarat. De fapt, din conținutul recursului rezultă că recurentul nu este de acord cu aprecierea dată de către instanța de apel a probelor adunate și cercetate pe parcursul ședințelor de judecată.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, conform art. 27 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Prin urmare, motivele invocate de recurent ce țin de starea de fapt, de afirmațiile, precum că incorect au fost apreciate probele administrate în cauză, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sunt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată.

Totodată, Colegiul penal ține să enunțe că argumentele invocate de recurent privind lipsa motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încât, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de

recurs, care în totalitatea lor resping argumentele inculpatei că dânsa nu ar fi săvârșit infracțiunile imputate.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârilor judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatei cu respectarea prevederilor art. 61, 75-77 Cod penal, în limita sancțiunilor normelor penale în baza cărora a fost declarată vinovată, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de personalitatea acesteia, care anterior nu a fost condamnată pentru prima dată este atras la răspundere penală, la evidența psihiatrică și narcologică nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-418 Cod de procedură penală, motiv pentru care se decide inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Hamureac Oxana în numele inculpatei Crangaci Ioana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în cauza penală privindu-o pe **Crangaci Ioana xxxxx** ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **02 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie